

של שלש אותיות של השמות הקדושים, שלשה עולמות, מרפכות שלש אותיות, ארבע פרשיות שולט על ארבע. ועל פן סוד השי"ן של שלשה כתרים, ושי"ן של ארבעה כתרים, שלשה מלכים שולטים בגוף, תפלין עליו, הקדוש ברוך הוא למעלה. אלו תפלין של ראש. התפלין של זרוע ארבע פרשיות. הרב רוכב, דגמא של המרכבה התחתונה, והתחתון רוכב. עוד שנינו, זה הרכב של הזרוע למטה. והלב רוכב, דגמא שהוא למטה, ונמסרו בידו להכניס אותם כל חילות השמים. כך הלב רוכב למטה, ונמסרו בידו כל איברי הגוף.

ומעליו ארבע פרשיות על המח, שהוא הראש. אבל הקדוש ברוך הוא שליט עליון, המלך מהפל. [ורית] וסוד החכמה הזו הוא כמו שהמקדש, שכתוב ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה. ועליהם דיור המלך בארבע אותיות שתי מרפכות. וכמו זה הלב והמח, הלב מפאן והמח מפאן, ועליהם מדורו של הקדוש ברוך הוא בארבע [ארבע] פרשיות. אמר רבי אלעזר, מפאן והלאה סודות הכתרים, האותיות והפרשיות בגופם וברצועותיהם. הלכה למשה מסיני והרמוז שלהם התגלה, והטעם של הפל בשלש עשרה מדות [הרחמים].

אמר רבי יהודה, אלמלא לא באתי אלא עבור הסוד הזה - די לי. אמרו לו, אשרי חלקך בעולם הבא, שכל רז אינו אנוס לך. אמרו לו, באנו לפני מר לדעת

רתיבין, דוגמת עלאין קדישין רזין דתלת אתותא דשמהן קדישי, עלמין תלת, רתיבין תלתא אתותא, ארבע פרשיות שליט על ארבע, ועל כך רזא דשי"ן דתלת בתרין, ושי"ן דארבע בתרין, תלתא מלכין שליטין בגופא תפלין עלוי קדשא בריך הוא לעילא, אלין תפלין דרישא, תפלין דדרועא ארבע פרשיין.

לבא רכיב דוגמא דרתיבא תתאה ותתאה רכיב. עוד תנינן דא רכיבא דדרועא לתתא. ולבא רכיב, דוגמא דאיהו לתתא ואתמסרון בידיה לאעלאה לון כל חילי שמיא, כך לבא הוא רכיב לתתא ואתמסרו בידי כל אברי גופא.

ועילא מגיה ארבע פרשיין על מוחא דרישא איהו, אבל קדשא בריך הוא שליטא עלאה מלכא מפלא. [ורית] ורזא דחכמתא דא, הוא פגוונא דמקדשא דכתיב ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה. ועליהו דיתריה דמלכא בארבע אתון תרין רתיבין.

ובהאי גוונא לבא ומוחא, לבא מפאן ומוחא מפאן ועליהו מדוריה דקודשא בריך הוא בארבע [ר"א ארבע] פרשיין. אמר רבי אלעזר מפאן ולהלאה רזי דכתרי אתותא ופרשיין בגופיהו ורצועותיהון. הלכה למשה מסיני ורמיזא דלהון אתגלי וטעמא דכלא בתלת עשר מכילן [הרחמי].

אמר רבי יהודה אלמלא לא אתינא אלא בדיל רזא דא די. אמרו ליה זכאה חולקך לעלמא דאתי דכל רז לא אנוס לך. אמרו ליה אתינא קמיה דמר למנדע רזא דהאי פסוקא ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה.

אמר פירושא דהאי פסוקא כמה דגלו חברנא מארי מתניתין, דכד נשמתא ייתי בההוא גופא קדישא

את סוד הפסוק הזה, ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. אמר, פרוש של הפסוק הזה כמו שגלו חברינו בעלי המשנה, שכאשר הנשמה תבוא באותו הגוף הקדוש שלה, הנה הדברים היו על הרשעים שיקומו ויכשירו את מעשיהם, ויתן להם מזיו